

Socialministeren (Steincke): Man plejer fra visse Sider inden for denne Sal at bebrejde Socialministeren, at han skraber saa meget som muligt ind under Socialministeriet. Nærværende Lovforslag tilsigter at unddrage en Administration fra Socialministeriet og lægge den ind under Ulykkesforsikringsraadet. Allerede i Administrationskommissionens i sin Tid afgivne Betænkning blev det henstillet, at man søgte en anden Ordning af Administrationen for de saakaldte militære Fredsinvalider. I Øjeblikket er det saaledes, at Invaliditeten bedømmes af Socialministeren efter Indstilling fra en enkelt Læge, en meget upraktisk og uheldig Ordning, da ingen kan være Specialist paa alle Omraader, og efter at Socialreformen nu er vedtaget, var der Grund til at bringe Orden ogsaa paa dette særlige Omraade.

Der har været nedsat et Udvalg, til hvis Betænkning jeg i øvrigt kan henvise. Ministeriet har kunnet tiltræde de Synspunkter, der har været gjort gældende i Udvalget, herunder ogsaa det, der særlig har foranlediget en bestemt Lov paa dette Omraade: at det var naturligt at yde en noget rigeligere Erstatning i disse Tilfælde, hvor det er Aftjening af Værnepligt, altsaa et fra Statens Side paatvunget Arbejde, der er Skyld i Ulykkestilfældet. Jeg har været enig med Kommissionen i, at Forslaget kun burde finde Anvendelse paa de indkaldte værnepligtige, ikke paa de egentlige militære Tjenestemænd, som der ikke var Grund til at stille anderledes over for Ulykkesforsikringslovgivningen end andre Tjenestemænd.

Forslaget her fremsættes altsaa som en Konsekvens af den gennem Socialreformen ændrede Ulykkesforsikringslov og i Forbindelse med den Udvikling, jeg har skildret. Man vil i Bemærkningerne finde et kort Resumé over Merudgifterne i Henhold til de forskellige Ændringer, der er foreslaaet. Disse Ændringer om udvidet Erstatningsansvar indeholder særlig i §§ 14, 16, 21, 30 og 31. Af dette Resumé fremgaar det, at Merudgiften i Øjeblikket kun kan antages at blive 16 000 Kr. Hvis man tænker sig, at Forholdene i øvrigt er som nu og der ingen væsentlige Ændringer sker i Militærordningen, heller ingen væsentlige Ændringer i Ulykkesprocenten, saa vil Udgifterne efter-

haanden, da det drejer sig om unge Mennesker, der kommer til Skade, i Aarenes Løb stige til ca. 200 000 Kr.

Ved at gennemføre dette Lovforslag vil der komme System ogsaa paa dette Omraade. Vi vil blive fri for den Vilkaarlighed, der nødvendigvis maatte blive en Følge af den tidligere Ordning, og vil faa denne Lovs Administration ind under de samme faste Rammer, som gælder for Ulykkesforsikringsloven. Jeg tør derfor gaa ud fra, at det høje Folketing vil være villigt til at gennemføre dette Lovforslag og gennemføre det hurtigt, idet det er af Betydning, at Loven træder i Kraft saa hurtigt som muligt.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at der i Landstinget, hvor Sagen har ligget til Behandling — ja, Behandling er maaske et stærkt Ord —, hvor Sagen har ligget i fem Maanedes, egentlig kun har været virkelig Uenighed om eet Punkt i Lovforslaget. Saaledes som det blev fremsat af mig i sin Tid, var der medtaget Bestemmelser om Invalidere ogsaa til dem, der kom til Skade under Aftjening af den civile Værnepligt. Naar Staten anerkender, at man under visse Betingelser kan komme til at aftjene sin Værnepligt med civilt Arbejde, forekommer det mig, at det er en naturlig og ogsaa en rent logisk Konsekvens, at man da ogsaa stiller de værnepligtige, der paa denne Vis aftjener deres Værnepligt, paa samme Maade som de egentlige militære værnepligtige i de Tilfælde, hvor de kommer til Skade. Men med dette Synspunkt har det været mig umuligt at trænge igennem i det høje Landsting over for Flertallet. Mindretalspartierne i Landstinget har taget den Stilling at undlade at stemme ved den endelige Afstemning for at overlade til det høje Folketing at afgøre dette Spørgsmaal.

Jeg har nu overvejet Sagen efter Afstemningen i Landstinget, og jeg tror, at jeg efter de langvarige Forhandlinger, der har fundet Sted. (*Christmas Møller*: Der var jo ingen!) . . . , efter de langvarige Forhandlinger, der har været, at der ikke er megen Grund til at formode, at Flertallet i Landstinget ændrer sin Opfattelse paa dette Punkt. Men dertil kommer, at man i Landstingets Flertal har været enig med mig om, at det var forsvarligt at fortolke Ulykkesforsikringsloven saaledes, at de værnepligtige, der udfører civilt Arbejde, eventuelt